

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीमहाल्मीकीयरामायणम्

॥ सुन्दरकाण्डम् ॥

त्रिपञ्चाशः सर्गः

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the Wikner font.

श्रीः
श्रीसीतारामाभ्यां नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ सुन्दरकाण्डम् ॥

त्रिपञ्चाशः सर्गः

हनूमत्पुच्छं प्रदीप्य राक्षसैस्तस्य नगरे परिचारणम्

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा दशग्रीवो महात्मनः।
देशकालहितं वाक्यं भ्रातुरुत्तरमब्रवीत् ॥ ५.५३.१ ॥

सम्यगुक्तं हि भवता दूतवध्या विगर्हिता।
अवश्यं तु वधायान्यः क्रियतामस्य निग्रहः ॥ ५.५३.२ ॥

कपीनां किल लाङ्गूलमिष्टं भवति भूषणम्।
तदस्य दीप्यतां शीघ्रं तेन दग्धेन गच्छतु ॥ ५.५३.३ ॥

ततः पश्यन्त्वमुं दीनमङ्गवैरूप्यकर्षितम्।
सुमित्रज्ञातयः सर्वे बान्धवाः ससुहृज्जनाः ॥ ५.५३.४ ॥

आज्ञापयद् राक्षसेन्द्रः पुरं सर्वं सचत्वरम्।
लाङ्गूलेन प्रदीप्तेन रक्षोभिः परिणीयताम् ॥ ५.५३.५ ॥

तस्य तद् वचनं श्रुत्वा राक्षसाः कोपकर्कशाः ॥
वेष्टन्ते तस्य लाङ्गूलं जीर्णैः कार्पासकैः पटैः ॥ ५.५३.६ ॥

संवेष्टयमाने लाङ्गूले व्यवर्धत महाकपिः।
शुष्कमिन्धनमासाद्य वनेष्विव हुताशनम् ॥ ५.५३.७ ॥

तैलेन परिषिच्याथ तेऽग्निं तत्रोपपादयन्।
लाङ्गूलेन प्रदीप्तेन राक्षसांस्तानताडयत् ॥ ५.५३.८ ॥

रोषामर्षपरीतात्मा बालसूर्यसमाननः।
स भूयः सङ्गतैः क्रूरै रक्षसैर्हरिपुङ्गवः ॥ ५.५३.९ ॥

सहस्रीबालवृद्धाश्च जग्मुः प्रीतिं निशाचराः।
 निबद्धः कृतवान् वीरस्तत्कालसदृशीं मतिम् ॥ ५.५३.१० ॥
 कामं खलु न मे शक्ता निबद्धस्यापि राक्षसाः।
 छित्त्वा पाशान् समुत्पत्य हन्यामहमिमान् पुनः ॥ ५.५३.११ ॥
 यदि भर्तृहितार्थाय चरन्तं भर्तृशासनात्।
 निबध्नन्ते दुरात्मानो न तु मे निष्कृतिः कृता ॥ ५.५३.१२ ॥
 सर्वेषामेव पर्याप्तो राक्षसानामहं युधि।
 किं तु रामस्य प्रीत्यर्थं विषहिष्येऽहमीदृशम् ॥ ५.५३.१३ ॥
 लङ्का चारयितव्या मे पुनरेव भवेदिति।
 रात्रौ नहि सुदृष्टा मे दुर्गकर्मविधानतः ॥ ५.५३.१४ ॥
 अवश्यमेव द्रष्टव्या मया लङ्का निशाक्षये।
 कामं बध्नन्तु मे भूयः पुच्छस्योद्दीपनेन च ॥ ५.५३.१५ ॥
 पीडां कुर्वन्ति रक्षांसि न मेऽस्ति मनसः श्रमः।
 ततस्ते संवृताकारं सत्त्ववन्तं महाकपिम् ॥ ५.५३.१६ ॥
 परिगृह्य ययुर्हृष्टा राक्षसाः कपिकुञ्जरम्।
 शङ्खभेरीनिनादैश्च घोषयन्तः स्वकर्मभिः ॥ ५.५३.१७ ॥
 राक्षसाः क्रूरकर्माणश्चारयन्ति स्म तां पुरीम्।
 अन्वीयमानो रक्षोभिर्ययौ सुखमरिन्दमः ॥ ५.५३.१८ ॥
 हनूमांश्चारयामास राक्षसानां महापुरीम्।
 अथापश्यद् विमानानि विचित्राणि महाकपिः ॥ ५.५३.१९ ॥
 संवृतान् भूमिभागांश्च सुविभक्तांश्च चत्वरान्।
 रथ्याश्च गृहसम्बाधाः कपिः शृङ्गाटकानि च ॥ ५.५३.२० ॥
 तथा रथ्योपरथ्याश्च तथैव च गृहान्तरान्।
 चत्वरेषु चतुष्केषु राजमार्गे तथैव च ॥ ५.५३.२१ ॥

घोषयन्ति कपिं सर्वे चार इत्येव राक्षसाः।
 स्त्रीबालवृद्धा निर्जग्मुस्तत्र तत्र कुतूहलात् ॥ ५.५३.२२ ॥
 तं प्रदीपितलाङ्गूलं हनूमन्तं दिदृक्षवः।
 दीप्यमाने ततस्तस्य लाङ्गूलाग्रे हनूमतः ॥ ५.५३.२३ ॥
 राक्षस्यस्ता विरूपाक्ष्यः शंसुर्देव्यास्तदप्रियम्।
 यस्त्वया कृतसंवादः सीते ताम्रमुखः कपिः ॥ ५.५३.२४ ॥
 लाङ्गूलेन प्रदीप्तेन स एष परिणीयते।
 श्रुत्वा तद् वचनं क्रूरमात्मापहरणोपमम् ॥ ५.५३.२५ ॥
 वैदेही शोकसन्तप्ता हुताशनमुपागमत्।
 मङ्गलाभिमुखी तस्य सा तदासीन्महाकपेः ॥ ५.५३.२६ ॥
 उपतस्थे विशालाक्षी प्रयता हव्यवाहनम्।
 यद्यस्ति पतिशुश्रूषा यद्यस्ति चरितं तपः।
 यदि वा त्वेकपत्नीत्वं शीतो भव हनूमतः ॥ ५.५३.२७ ॥
 यदि किञ्चिदनुक्रोशस्तस्य मय्यस्ति धीमतः।
 यदि वा भाग्यशेषो मे शीतो भव हनूमतः ॥ ५.५३.२८ ॥
 यदि मां वृत्तसम्पन्नां तत्समागमलालसाम्।
 स विजानाति धर्मात्मा शीतो भव हनूमतः ॥ ५.५३.२९ ॥
 यदि मां तारयेदार्यः सुग्रीवः सत्यसङ्गरः।
 अस्माद् दुःखाम्बुसंरोधाच्छीतो भव हनूमतः ॥ ५.५३.३० ॥
 ततस्तीक्ष्णार्चिरव्यग्रः प्रदक्षिणशिखोऽनलः।
 जज्वाल मृगशावाक्ष्याः शंसन्निव शुभं कपेः ॥ ५.५३.३१ ॥
 हनूमज्जनकश्चैव पुच्छानलयुतोऽनिलः।
 ववौ स्वास्थ्यकरो देव्याः प्रालेयानिलशीतलः ॥ ५.५३.३२ ॥

दह्यमाने च लाङ्गूले चिन्तयामास वानरः।
प्रदीप्तोऽग्निरयं कस्मान्न मां दहति सर्वतः ॥ ५.५३.३३ ॥

दृश्यते च महाज्वालः करोति च न मे रुजम्।
शिशिरस्येव सम्पातो लाङ्गूलाग्रे प्रतिष्ठितः ॥ ५.५३.३४ ॥

अथ वा तदिदं व्यक्तं यद् दृष्टं प्लवता मया।
रामप्रभावादाश्चर्यं पर्वतः सरितां पतौ ॥ ५.५३.३५ ॥

यदि तावत् समुद्रस्य मैनाकस्य च धीमतः।
रामार्थं सम्भ्रमस्तादृक् किमग्निर्न करिष्यति ॥ ५.५३.३६ ॥

सीतायाश्चानृशंस्येन तेजसा राघवस्य च।
पितृश्च मम सख्येन न मां दहति पावकः ॥ ५.५३.३७ ॥

भूयः स चिन्तयामास मुहूर्तं कपिकुञ्जरः।
कथमस्मद्विधस्येह बन्धनं राक्षसाधमैः ॥ ५.५३.३८ ॥

प्रतिक्रियास्य युक्ता स्यात् सति मह्यं पराक्रमे।
ततश्छित्त्वा च तान् पाशान् वेगवान् वै महाकपिः ॥ ५.५३.३९ ॥

उत्पपाताथ वेगेन ननाद च महाकपिः।
पुरद्वारं ततः श्रीमान् शैलशृङ्गमिवोन्नतम् ॥ ५.५३.४० ॥

विभक्तरक्षः सम्बाधमाससादानिलात्मजः।
स भूत्वा शैलसङ्काशः क्षणेन पुनरात्मवान् ॥ ५.५३.४१ ॥

ह्रस्वतां परमां प्राप्तो बन्धनान्यवशातयत्।
विमुक्तश्चाभवच्छ्रीमान् पुनः पर्वतसन्निभः ॥ ५.५३.४२ ॥

वीक्षमाणश्च ददृशे परिघं तोरणाश्रितम्।
स तं गृह्य महाबाहुः कालायसपरिष्कृतम्।
रक्षिणस्तान् पुनः सर्वान् सूदयामास मारुतिः ॥ ५.५३.४३ ॥

स तान् निहत्वा रणचण्डविक्रमः

समीक्षमाणः पुनरेव लङ्काम्।

प्रदीप्तलाङ्गूलकृतार्चिमाली

प्रकाशितादित्य इवार्चिमाली ॥ ५.५३.४४ ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुन्दरकाण्डे त्रिपञ्चाशः सर्गः ॥